

megrepedt nádszálát nem töri össze, a füstölő mécsest nem oltja ki, hűen hirdeti a törvényt.”
Legyen bátorságunk találkoznival

Mi vízkereszt üzenete? Mit tanultam a napkeleti bölcsektől? Találjak rá szívem legmélyebb vágyára, a szomjúságra Isten iránt.

Isten adja rád áldását!

*Áldja meg a fölötted világitó Napot,
az alattad elterülő földet,
a melletted lélegző testvért,
a szíved mélyén élő képmását, az előtted álló mai napot.*

*Legyen áldottá a múltó idő, a születésnapok, évfordulók,
az élők üzenete és a holtak emléke
Legyen áldottá a magányod,
egy-egy átvirrasztott éjjel, a gondjaid és félelmeid
Legyen áldottá az imádságod,
Istent keresésed és a „megtaláltságod”
Tárja ki neked Isten az Élet kapuját!*

Legközelebbi alkalmaink:

Megjelenik évente 4 alkalommal.

Felolvasó szerkesztő:
Tóth András esperes

Szerkesztő:
Sárközi Gergely Antal
Technikai szerkesztő:
Füstös Gábor

Szerkesztőség címe:
szigetek.papaten@gmail.com

II. ÉVFOLYAM 4. SZÁM

2020. NOVEMBER

„Hallgassatok rám, ti szigetek,
figyeljétek, látóti nemzetei!”
Ézs 49,1

A PÁPAI REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE SZÓRVÁNYGONDOZÓ LAPJA

Írta: Apostol Pál

A néma prédikátor

Olvasandó: Lk 1,5-25

Textus: Lk 1,22

„És kijöve nem szólhatott nekik... ő csak integetett..., és néma maradt.”

Sercen a gyufa, s fellobban Advent Lobog a láng, s már ott is vagyunk lángja. Nincs más fény a szobában, Jeruzsálemben a templomban...

csak egy gyertya. Kisunokám Egy vén, nehezen döcögő papot beléréved velem együtt a lobogó látok. Kezében bronzkosár, s fénybe, aminek most különös benne a parázs. Vállán egy egész varázsa van. Valamiről beszélni nép terhe, ahogy vízsi lelkében népe nyomorúságát, álmaikat, imáit, vágyait. Szívében pedig egy veled beszélgetni, aki némán hajdani keserű úr: nincs fiam, hirdette Isten csodáját, az Úr akinek átadhatnám a hitemet, én Jézus eljövetelet. De Papi, némán nem lehet beszélni! – hallom a gyertya túldaláról. Dehogynem. Csak nézz a lángba s figyelj! A világ sötétségében mennyit jelent egy pici lángocska? Talán semmit, talán mindent. A legnagyobb tüzet is egy pici lángocska gyújtja.

Ma egy olyan emberről akarok veled beszélgetni, aki némán hajdani keserű úr: nincs fiam, hirdette Isten csodáját, az Úr akinek átadhatnám a hitemet, én Jézus eljövetelet. De Papi, némán nem lehet beszélni! – hallom a gyertya túldaláról. Dehogynem. Csak nézz a lángba s figyelj! A világ sötétségében mennyit jelent egy pici lángocska? Talán semmit, talán mindent. A legnagyobb tüzet is egy pici lángocska gyújtja.

Bent a Szentek Szentjében hallgat a csend. Kozmikus béke uralkodik, csak a cédrusgerenda pattan néha. Zakariás, az áldozópap előkészíti az illatáldozati füsttől oltárt, ráönti a parazsat, s felhelyezi a bronzrácsot, amire

majd a tömjént szórja. De megáll a keze s homályos tekintete körbenéz. Nincs más fény, csak a hétágú gyertyatartó vibrálása. Mégis azt érzi, valami történt. Remeg a szív, vibrál a lég, s megjelenik az oltár jobbán egy angyal. Éteri ragyogása betölti a teret, és a mennyei fényben megfürdött Zakariást. A nyugtalan emberi lélek görcsbe rándul, mert olyat lát, mint még soha. Angyalt és égi fényt! Olyat hall, mint még soha. Égi szót! Zeng-bong, de megnyugtató, figyelésre ösztönöz és nem menekülésre! Mert amikor Isten üzen neked, Testvér, akkor szava rabul ejt, nem lehet másra figyelni. A parázs lassan elhamvad, a tömjén ráragad az ujjra. Már nem az a fontos, amiért ide jött Zakariás!

Régmúlt korok próféciai öltönek a szóban testet. Amire évszázadok óta várt a nép, a Messiásra, itt van a közelben. Csak épp a nép nem fogadóképes. Az Úrnak arra is van gondja, hogy legyen, aki alkalmassá nevelje választottjait. Az eljövendő Messiás ígérete mellett saját fiacskát is ígér az angyal. Mégpedig fiában az utolsó és legnagyobb próféta megszületését hallja a gyermektelen pap.

Összefonódik a régmúlt a mával, a holnappal, az örökkévaló-

sággal. Ott, a Szentek Szentjében eltűnik a földi idő, és megképzik az örök idő. „Nagy lesz az Úr előtt...!” Mindezt miért kapod? Mert úgy éltél te és Erzsébet, hogy titeket választott ki erre. Illés lelkével ruházta fel őt, és felrázza, felkészíti a népet a Messiás fogadására.

Mennyire ismeri az emberi lelket a Teremtő! Tudja, hogy hogyan szóljon hozzánk, föld porához. Mi az, ami a legkedvesebb nekünk? A gyermek, a jövőnk biztosítéka. Zakariás száját mégis a kételkedés szava hagyja el: De...! Uram! Lejárt az időnk, vének vagyunk mi már ehhez! Az örök időben nem létezik ez a fogalom: eljárt az idő! Ezt bizony Zakariásnak keservesen kell megtanulnia. – A gyertya lángja lobot vet a sötét szobában, izgul, aki csak hallja. Mi lesz ebből? – Elveszem a hangod, meg-némulsz! Egészen addig, amíg meg nem látod az Úr ajándékát! Én megmondtam! Én, Gábiel, aki Isten előtt állok!

Hirtelen sötétség borul a Szentek Szentjére. Csak a gyertyatartó 7 lángja pislákol. De Zakariás szemében ragyog tovább az égi fény. Most ki kell menni, ezt el kell mondani a várakozó tömegnek. Évszázadok imáját hallgatta meg

ján (arany, tömjén, mirha) valószínűsíthető, hogy arab területről, feltehetően a mai Szaúd-Arábiából, Irakból, Iránból vagy Jemenből származtak.

A lényegyet nem is ezek vallástörténeti érdekességek rejtik.

Tegyük fel magunknak inkább a kérdést, hogy mit tanulhatunk ezektől az ismeretlenbe elinduló, ajándékokkal útra kelő, mindezzel együtt magukat kiszolgáltatottá tevő emberektől?

Ennek megvilágítására álljon itt Anthony de Mello jezsuita szerzetes rövid története:

A tanítvány mindennap ugyanazt a kérdést tette fel:

– Hogy találom meg az Istent?

S minden egyes alkalommal ugyanazt a misztikus választ kapta.

– Vágyakozással.

– Dehát én teljes szívemből vágyom erre. Akkor miért nem találom meg őt?

Egyik nap a Mester együtt fürdött a folyóban ezzel a tanítvánnyal. A víz alá nyomta a fejét, a szerencsétlen persze elkeseredetten kapálózott, hogy kiszabaduljon. Következő nap a Mester kezdte el a beszélgetést.

– Miért küzdöttél annyira, amikor a víz alatt tartottalak?
– Mert levegőért kapkodtam.
– Majd ha megkapod a kegyelmet, hogy úgy kapkodj Isten után, mint a levegő után, akkor megtalálad őt.

A napkeleti bölcseknek, bár nem tartoztak a választott néphez, Isten elérhetővé tette az örömhírt a Teremtett világ csillagrend-szeréből. Ők pedig szívük legmélyebb vágya szerint elindultak, hogy találkozzanak a végidők királyával. Így találták meg a betlehemi jászokban Jézust.

Máté evangéliuma könyvében, a következő fejezetben már a 30 éves Jézus a Jordán folyónál áll, hogy Keresztelő János alámerítse, a Szentlélek galamb képében száll rá, és az Atya szava így szól az égből: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm.”

Ézsaiás ezekkel a szavakkal prófétaolt arról a jelenetről, és Jézus hozzánk való szeretetéről: „Ez az én szolgám, akit támogatok, az én választottam, akiben gyönyörködöm. Lelkemmél ajándékozom meg, törvényt hirdetsz népeknek. Nem kiált, nem lármáz, és nem hallatja szavát az utcán. A

Vízkereszt ünnepe

Olvasandó: Mt 2,1-12

A néphagyomány szerint ezzel a nappal veszi kezdetét a hamvazószerdáig tartó farsangi időszak, ezen a napon szokás leszedni a karácsonyfát.

Ennek a napnak régi szóval epifánia a neve, ami megjelenést, elérékezést jelent, az isteni titok feltárulását.

Vízkereszt napján Jézus megke- resztelkedésére emlékezünk, amikor a nyilvánosság elé lépett, hogy megkezdje megváltó munkáját.

De a keresztyén hagyomány erre a napra teszi Jézus első csodáját is, amikor a kánai menyegzőn borra változtatta a vizet. És erre a napra esik a napkeleti bölcsek, vagy másképpen a három királyok hódolása is.

Közelítsünk ezen az utóbbi történeten keresztül vízkereszt ünnepéhez.

Máté 2,1-2 örökítette ezt meg:

„Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király idején, íme, bölcsek érkeztek napkeletről Jeruzsálembe, és ezt

kérdezték: *Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert látuk az ő csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy imádjuk őt.*”

Ezek az emberek, akiket a magyar bibliában bölcseknek fordítanak 1200 kilométert tettek meg, hogy láthassák a zsidók királyát, akihez a csillag vezette őket. A pontosság kedvéért:

A messziről jött csillag- álommagyarázó bölcseket, papokat nem egy mozgó égitest látványa, hanem a Szaturnusz és a Jupiter együtt állása a Halak csillagképében indította el. Akkoriban a Szaturnuszt a zsidók csillagának, a Jupitert pedig királyi csillagnak tekintették. A Halak csillagképről úgy vélték,

hogy az a végidők jele. Az asztrológusok nyelvén ez azt jelentette, hogy kezdetét vette a világ utolsó korszaka, és a zsidók között született meg ennek a

korszaknak a királya. De honnan is indultak? Sok magyarázó szerint babiloni csillagjósok voltak. Mások szerint az ajándékaik alap-

az Úr. Most nekem nem is kellett imádkozni, áldozatot bemutatni értetek. Én csak egy kicsiny gyertyalángocska vagyok... S elindul, ki a templomból. Hogy mennyi idő telt el? Percek, órák, évek, évszázadok, az örök idő egy szelete? Nem számít! Csak az üzenet a fontos! Itt van, jön, az ég áldását hozza! Nektek! – forgatja szívében a szót. Szíve, lelke, teste átlényegült: Hírem van emberek!

Fölmegy a szószerke, vele szemben Jeruzsálem népe. Néma csend. Mint amikor a hajnal első ragyogása végigsimít a tájon és elúzi az éj árnyait, és ragyogni kezd minden. Nagy hírem van emberek! Az örök ígéret valóra vált! Elérkezett a pillanat, akire vártunk, hamarosan megérkezik! De óh, jaj! Nincs hang. Hiába formálódik a szó a szájban, nincs hang! Csak a lobogást, a ragyogást

Imádság:

Mennyei Édesatyánk az Úr Jézus által! Hála szívvel köszönjük, hogy elérkezhettünk Advent szent idejéhez. Újra megtanítasz minket téged várni, készen lenni a te eljöveteledre. Lélekben együtt készülhetünk a karácsony ajándékára, és közösségekben lehetünk teveled. Kérünk alázatos lélekkel, a síróknak betegeknek gyógyító irgalmaddal, az orvosokra a te bölcsességeddel, a síróinkra vigasztaló kegyelmeddel! Édes kedveseinket, gyerekeinket áldd meg gazdagon! Gyülekezeteinket őrizd meg a te kegyelmedben, és az ünneplésünknek te légy a középpontjában! Köszönjük Istenünk, hogy vezettél minket, igéd és Lelked bölcsességre intett! Ámen.

Imádság:

Mennyei Édesatyánk az Úr Jézus által! Hála szívvel köszönjük, hogy elérkezhettünk Advent szent idejéhez. Újra megtanítasz minket téged várni, készen lenni a te eljöveteledre. Lélekben együtt készülhetünk a karácsony ajándékára, és közösségekben lehetünk teveled. Kérünk alázatos lélekkel, a síróknak betegeknek gyógyító irgalmaddal, az orvosokra a te bölcsességeddel, a síróinkra vigasztaló kegyelmeddel! Édes kedveseinket, gyerekeinket áldd meg gazdagon! Gyülekezeteinket őrizd meg a te kegyelmedben, és az ünneplésünknek te légy a középpontjában! Köszönjük Istenünk, hogy vezettél minket, igéd és Lelked bölcsességre intett! Ámen.

Karácsony békesége

Textus: Lk 2,1-6

„Történt pedig azokban a napokban, hogy Augusztusz császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriában Kvirinusz volt a helytartó. Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják. Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, Dávid városába, ameyhet Betlehennnek neveznek, mert Dávid házából és nemzetségéből származott, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. És történt, hogy amíg ott voltak, elérte születésének ideje, és megszülette elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely.”

Rég nem volt olyan bizonytalan a forgalmas időszakban. Kérdéses karácsony, mint ebben az évben. Volt, hogy kiszolgáltatottságukban Rengeteg kérdés nyomaszt, bizonytalanság, békétlenség vesz körül bennünket. Napról-napra változik a helyzet, és közeledve az ünnepekhez ez egyre nagyobb lelki terhet jelent.

Az első karácsonyt még ennél is bizonytalanabb helyzetben élte meg Mária és József. El kellett jutniuk Bethlehembe. Augusztusz császár rendelete miatt az egész világ felbolydult, az összeírás miatt mindenki utazott „haza”, oda, ahová való volt. Mintha csak korunk utazós karácsonyait látnánk... Bizonytalan volt, hogy hol éri a családot a kisgyermek születése. Nem volt előre látható, hogy hol találnak szállást egy ilyen

Mindezek ellenére mégis minden szükséges megvolt. Jézus megszületett! Az édesanyja bepólyálta. Volt hová fektesse: igaz, hogy csak egy jászol, amibe újszülöttet sosem tettek. Hatalmas

Figyeljük meg jól ezt a ránk a ronda szavak. A félelmondatot! „Térjetelek meg, mert elközelített a mennyek országa!” Az eredeti szövegben a „térjetelek meg” jelen idejű felszólítás. Nem azt mondja, hogy jó volna, majd egyszer ha megtérnétek. Nem holnapután és nem holnap, hanem MOST van a megtérés ideje.

Békétlen, gondterhelt, bűnös, sokszor csalo és hazug földi életünk nem az ég felé mutat, hanem a terhek súlya alatt meggörnyedve egyre jobban elhatárolmasodik rajtunk az ördög hatalma. Az ördög apránként tör be az életünkbe, és ártatlannak látszó dolgokkal hódítja meg szívünket. Ártalmatlan hazugságok; agresszivitást, vagy helytelen nemi identitást sugalló filmek, reklámok. Sokszor csak úgy ragadnak

Imádság:
Drága Mennyei Atyánk!
Hálásan köszönjük, hogy a te kezedből kérhetjük el az újév minden egyes napját! Köszönjük, hogy te közel jössz hozzánk, bűnös emberekhez. Szólsz hozzánk, új reményt adsz, megújítod életünket.
Bocsásd meg, amikor elkeseredettségünket, bánatunkat, nehézségeinket nem hozzád visszük, hanem mindenhol máshol keresünk rá megoldást, vagy egyszerűen csak kesergünk felettük!
Kériünk, újítsd meg szívünk, életünk. Váruk a te országod eljövetelét. Könyörülj rajtunk, és vezesd életünk minden napját 2021-ben is! Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg minket. Ámen.

Imádság:

Drága Mennyei Atyánk!

Hálásan köszönjük, hogy a te kezedből kérhetjük el az újév minden egyes napját! Köszönjük, hogy te közel jössz hozzánk, bűnös emberekhez. Szólsz hozzánk, új reményt adsz, megújítod életünket.

Bocsásd meg, amikor elkeseredettségünket, bánatunkat, nehézségeinket nem hozzád visszük, hanem mindenhol máshol keresünk rá megoldást, vagy egyszerűen csak kesergünk felettük!

Kériünk, újítsd meg szívünk, életünk. Váruk a te országod eljövetelét. Könyörülj rajtunk, és vezesd életünk minden napját 2021-ben is! Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg minket. Ámen.

A megoldás Jézusnál van

Textus: Mt 4,17

„*Ettől fogva kezdte Jézus hirdetni: Térjetelek meg, mert elközelített a mennyek országa!*”

Az újév kezdetéhez érve, sok ember tesz újévi fogadalmakat, sokan reménykednek az újrakezdés lehetőségében, de talán még többen vannak, akik fáradtan, elkeseredetten és reménytelenül tekintenek a jövő felé. Rádióműsorok szólnak az újévi fogadalmakról, közben pedig az év végéhez közeledve az ünnepek idején megsokszorozódik az öngyilkosságok száma. Erős kettősség van az emberekben, mert szeretnének szebb, békésebb, szeretetteljesebb életet élni, de mivel nem jó helyen keresik a megoldást, még nagyobb reménytelenségbe és elkeseredettségbe zuhan az életük.

Izráel népe is nagyon elkeseredett helyzetben volt. Még Jézus születése előtt elfoglalta és magába olvasztotta az országot a római birodalom. Egyre nagyobb volt az elégedetlenség és a vágyakozás. Sokan egyre erősebben kezdtek kapaszkodni a messiás-jövendölés

Ekkor kezdte meg Jézus aktív tanítói szolgálatát. Ott folytatta, ahol János abbahagyta. Ugyanazt hirdette, mert nem akart elszakadni János igehirdetésétől, mégis másképp hangzik a figyelmeztetés az ő ajkáról, hiszen tudjuk, hogy a mennyek országa vele jött el, így a szavaiból erő sugárzik.

kontrasztként látjuk: örült a menny és az angyalok! Az ébren levő pásztorok hallották az örömdetes hírt: „üdvözítő született ma nektek”!

Minden nehezítő körülmény ellenére mégis ott volt karácsony békessége! Az a békesség, amely abból fakad, hogy Isten eljött közénk emberként. Az a békesség, amely megérzi és elfogadja Isten nekünk szóló határtalan, önfeladózó szeretetét. Az a békesség, amely felismeri: Isten előtt, az Ő terve szerint történik minden.

Mi adja meg ma a karácsony oly sokszor emlegetett békességét? Nem a körülmények. Nem a sok ajándék, nem a nagy bevásárlások lehetősége, és nem is a család harmóniája – bár ez utóbbi kiemelten fontos.

Az igazi békesség több tényezőből fakad, mindenekelőtt abból, hogy Jézus Krisztus személyesen jelen van! Abból a felismerésből is, hogy Jézus Krisztus személyesen ott lesz a lelkedben! Végre táplálkozik, hogy minden, ami történik karácsonykor – még a koronavírus-járvány okozta nehéz helyzet is – Isten előtt van. Békességgel ajándékoz meg a don! látás, hogy Isten vállal bennünket, Ámen.

Most karácsonykor, amikor Szentlélek által kötöttünk van az Úr, te is döntés előtt állsz! Lesz hely a szívedben neki? Behívod Őt a családotba? Átrendezed az életed azért, hogy méltó helyet ajánlhass fel neki?

Ha mellette döntesz, ha Vele tartasz, ha köré szervezed a személyes életed és a családodat, meg fogod tapasztalni karácsony igazi békességét! Érezni fogod, hogy örül a menny, mert az öröme ott lesz a lelkedben! Végre megéled, hogy helyére kerül minden: az Úr, te magad, a családod, a gyülekezet, és áldás lesz az igazán békés karácsonyod!

Imádság:

Urunk Istenünk! Te vagy az élet, a szeretet és a békeesség. Kérünk, töltsd be békétlen, aggódó életünket Szentlelkeddel, hogy a veled való találkozásban élhessük meg a karácsony csodáját! Kérünk, hozz fényt, világosságot az életünkbe! Szeretnénk befogadni most téged, hogy mindig veled lehessünk és neked élhessünk! Fogadj el minket, Urunk!

Ámen.

Írta: Mezei-Ablonczy Péter

Óév este

Textus: Eszt 6,1

„Azon az éjszakán kerültél az álom a királyt. Ezért megparancsolta, hogy hozzád elő a nevezetes történetek krónikáját, és olvassanak föl belőle a királynak.”

Talán nincs még egy olyan nap Milyen eredményt értem el? Mit az egész esztendőben, melyen tudok felmutatni? Vajon a mögöttem lévő esztendő során Istennek annyi embert kerülne az álom. Ez tetsző volt az életem? Az ilyen és metlen és nyugtalanító gondolat, ehhez hasonló kérdések valóban pontosan az a gondolat, amit nagyon messze űzik ám az álmot. Talán éppen ezért nem alszanak egyik dicséretünk így énekel meg: *„Ismért egyik esztendeje, Istentől kimért ideje Telék el a mulandóságnak: Az égi testek órája Lefolyván, lett új példája A közös változandóságnak; Elmúlt vége, mint kezdete, Már van csak kedvet varázsolni maguknak, emlékezete.”* (280. ének 1. verse) Amikor ezt az éneket énekeljük, hagynak nyugtot, gyötrik az akkor a szívem mindig megdobban, és kérdések sokasága jön elő: Vajon mennyi van még ebből a kimért időből? Miért is élek? Mit értem el az elmúlt esztendőben?

Azonban Isten ezen az éjszakán is nem, amit tettem, vagy elmulasztottam, hanem az is, amit Isten tett velem és értem. Benne van az is, hogy hányszor hívott magához, hogy hányszor nyújtotta a bűnbocsánat kegyelmét, hogy hányszor nyúlt utánunk, hogy hányszor védett meg önmagunktól. Mert ebben a könyvben benne van az is, amit oly jól tudunk már, de ezen az estén Isten meg akarja erősíteni bennünk: *„mert úgy szeretted Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen”* (Jn 3,16)

Ezen az estén, esztendő utolsó estéjén legyen előttünk az emlékezetnek ezen könyve, hogy tiszta lappal indulhasson az új esztendő! Ámen.

Imádság:

Örökkévaló Istenünk, Mennyei

Édesatyánk! Hálás szívvel köszönjük neked ezt a mai estét, az esztendő utolsó estéjét. Köszönjük, hogy megengeded számunkra, hogy most színed előtt zárjunk be egy évet. Megállunk most, és igyekszünk számot vetni előtted mindarról, amit mögöttünk tudhatunk. Kérünk, bocsásd meg, hogy oly sokszor nem kerestünk az elmúlt esztendőben, bocsásd meg, amikor tévúton jártunk! Elebed hozzuk most életünk minden percét, hozzuk szereteteinket közel és távol, könyörgünk magyar népünkért, a betegeinkért, vezetőinkért, anyaszentegyházunkért, könyörülj rajtunk végtelen kegyelmedből. Urunk, ha életünk kedves előttd, tarts meg bennünket a holnapi napra, egy új esztendőre, melyen ismét tapasztalhattuk meg áldásaid!

Jézus nevében kérünk, hallgass meg bennünket! Ámen.